

Glavna seja društva sv. Jeronima je bila dne 3. sušca t. l. Predsednik kanonik dr. F. Suk je pozdravil prisotne in v kratkih, a krepkih potezah orisal stanje društva, katero je sicer povoljno, pa vendar ne tako, da ne bi moglo biti bolje. Tako je n. pr. od minulega leta v členih nazadovalo. Denarstveno stanje društva je pa jako povoljno, ker cela društvena imovina šteje 165.495 for. 90 novč. Pretresovali so se razni nasveti posebno gledé knjig in gledé večjega števila členov. Priznati se mora, da se društvo v novejšem času trudi, da poda národu lepo število primernih, poljudno pisanih knjižic, in sedaj, ko so uvedeni tudi letni člani (za 50 novč.

na leto), bi se moralo društvo res mnogo bolje razvijati in širiti, kakor se je doslej. A da se društvo ne širi, kakor bi se moralo med hrvaškim narodom, krivo je največ hrvaško razumništvo samo. Duhovniki delujejo (četudi bi še več mogli), ali sami tudi ne morejo vsemu kaj. Zdi se nam, kakor bi bilo učiteljstvo malo naklonjeno društvu in vendar bi moglo tudi ono marsikaj storiti. Žalosten pojav je gotovo, če zabeležimo, da so na glavni seji, v sredi belega Zagreba —, katera je bila oznanjena, — bili sami duhovniki (nekateri župniki z dežele so od zelo daleč prišli), a od posvetnih razumnikov bila sta le dva in jeden časnikar. *Janko Barle.*

Razne stvari.

Naše slike.

Slika *velesalskega samostana* in pa *gradú „Frauenstein“-a* je narejena po neki starejši sliki

P. Emanuel Drevenšek.

in po Valvazorju. Seveda je naša slika kljub temu le idejalna in hoče najprej predočiti prizorišče naši

prvi povesti. Človeku, ki primerja nekdanjost s sedanostjo, objema bridka žalost srce. Morda povemo pozneje o tem samostanu kaj več. Zastran imena je znano, da imenuje narod ta kraj *Velesovo*, a Levstik je dokazal, da se piše pravilno *Velesalo*, kar ima že *Valvazor*. — Slika našega dosedanjega ljubljanskega višjega pastirja je posneta pač pred več leti, vendar je tudi danes še resnična. Sliko istega dostojanstvenika smo objavili takoj tedaj, ko smo začeli prinašati podobe. Kolik razloček med tedaj in sedaj! — Slika krškega škofa nam ga kaže dobro in resnično. K večjemu to bi utegnili reči, da se mu sedaj na obrazu bolj vidi ljubi mir, ki ga uživa sredi svojih otočanov, a naša slika izraža še trud in napore pisateljskega življenja. — Slika na str. 185 nam kaže vas *Landar* od jugo-zahoda. V ozadju se vidi veličastna gora *Matajur*, pokrita s snegom. Med *Matajurjem* in vasjo je kos nadiške doline pri vasi *Brišči*. Mala, komaj črno zaznamovana črta od cerkve na levo je pot, ki pelje k *landarski jami*. — „*Sv. Ivan v čelē*“ ali *Landarska jama*. Slika nam kaže sredi skalovja svetišče, katero natančno opisuje naš pisatelj v „*Beneški Sloveniji*“. Prav tako tudi druga slika na isti strani. Kaže nam pa jamo samo. Ogledevalec gleda iz jame venkaj skozi vhod ter vidi bližnjo zidano steno. — Slika na str. 187 (risal *A. Koželj*) nam kaže *južni konec Šempetra* (Slovenov). Visoko poslopje, v sredi je mlin na valjarje pri cerkvici sv. *Kvirina*; na levi je dolina nadiška, ki se širi tje proti *Briščam*. Prav zadaj v sredi je najvišja gora *Matajur*, na desno pa je hrib s cerkvico sv. *Kocijana*. — Lepa slika na str. 188 nam kaže *Staro goro*. (Vse fotografije iz *Beneške Slovenije* so fotografa *Malignanija* v *Vidmu*.)